

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR STAVEBNÍ

Sp.zn.: S-MHMP 130454/2012/OST/Če

V Praze 27.9.2013

Č.j.: MHMP 1124063/2013

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, jako odvolací správní orgán příslušný dle ustanovení § 81 odst. 3 písm. a) zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a dle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci společného odvolání Jiřího Vyskočila, nar. 14.11.1956, bytem Na Bělidle 11, Praha 5, a občanského sdružení „Ateliér pro životní prostředí, o.s.“ IČ 69347760, se sídlem Ve Svahu 1, Praha 4, oba zastoupení JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem, Za Zelenou liškou, 967, Praha 4, a na základě substituční plné moci dále zastoupených Mgr. Tomášem Erbákem, advokátním koncipientem, Kloboukova 2192/2, Praha 4, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru územního rozhodování čj. OUR.Koš.p.1439-1028/07-Za-UR ze dne 15.4.2008, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby označené jako „Obytný dům Božíňka“ na pozemcích č. parc. 1439, 1440 a 2026/1 v k.ú. Košíře v Praze 5 a dále o změně využití části pozemku č. parc. 1440 za účelem provedení terénních a sadových úprav, rozhodl dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 90 odst. 5 správního řádu tak, že

napadené rozhodnutí mění následovně:

I. v podmínce č. 1 doplňuje druhou větu, která zní

„Bytový dům bude mít **4 podzemní a 3 nadzemní podlaží.**“

II. V textu rozhodnutí se mění stávající 1. PP nově na 3. PP, stávající 2. PP nově na 4. PP a dále stávající 1. NP nově na 2. PP, stávající 2. NP nově na 1. PP, stávající 3. NP nově na 1. NP, stávající 4. NP nově na 2. NP a stávající 5. NP nově na 3. NP.

V ostatním se napadené rozhodnutí potvrzuje.

Odůvodnění:

Úřad městské části Praha 5, odbor územního rozhodování, (dále jen stavební úřad) vydal k žádosti PREMIUM real, s.r.o., IČ 61855171, Jankovcova 1569/2c, Praha 7, zastoupené společností PICEK ARCHITECTS, s.r.o., IČ 27917100, Ječná 6, Praha 2, (nyní IMPACT engineering s.r.o., IČ 27084612, Jankovcova 1569/2c, Praha 7), podané dne 27.7.2007, rozhodnutí, kterým na pozemcích č. parc. 1439, 1440 a 2026/1 v k.ú. Košíře v Praze 5, při ulici Jinonická umístil stavbu označenou jako „Obytný dům Božíňka“ a současně rozhodl o změně využití území spočívající v provedení terénních a sadových úprav na pozemku č. parc. 1440 v k.ú. Košíře.

Proti tomuto rozhodnutí podali prostřednictvím poštovní předpravy dne 19.5.2008 společně odvolání Jiří Vyskočil a občanské sdružení Ateliér pro životní prostředí, o.s., zastoupení na základě plných mocí ze dne 18.4.2008 a ze dne 11.12.2006 JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem, a dále na základě substitučních plných mocí ze dne 18.4.2008 a ze dne 18.1.2008 zastoupených Mgr. Tomášem Erbákem, advokátním koncipientem, Kloboukova 2192/2, Praha 4. V odvolání uvádí, že :

1) napadené rozhodnutí je v rozporu se stavební uzávěrou, vyhlášenou obecně závaznou vyhláškou hl. m. Prahy č. 3/1991 ze dne 28.3.1991, podle které je stavební uzávěra vyhlášena i pro území, na němž má být umístěna předmětná stavba a jehož se týká změna využití území, a to s následujícími podmínkami: „výstavba objektů pro bydlení a objektů potřebné občanské vybavenosti je v oblastech klidu omezena na dostavbu stávajících obcí a realizuje se formou výstavby rodinných domků a nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvality. Intenzivní zástavba sídlištního typu je zcela vyloučena.“ Odvolatelé upozorňují na skutečnost, že stavba má mít sedm podlaží, a nemůže být považována za nízkopodlažní zástavbu resp. rodinný dům. Uvádí rovněž, že pokud nebudou parametry záměru upraveny a redukovány do podoby, aby odpovídaly významu pojmu nízkopodlažní zástavba, je umístění objektu v území nepřipustné,

2) předmětný záměr je v rozporu s cíli a úkoly územního plánování ve smyslu § 90 písm. b) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), protože odporuje požadavkům na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území. O nesouladu předmětné stavby s cíli a úkoly územního plánování svědčí i jeho posouzení z hlediska míry využití území podle přílohy č. 1 oddílu 8 územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy (Regulativy funkčního a prostorového uspořádání území hl.m. Prahy), ve znění změny Z1000/00. Dotčené území není v grafické části označeno překryvným označením nerozvojového území a nemá stanovenou míru využití území, v úvahu tedy přichází jeho klasifikace především jako stabilizovaného území nebo výjimečně jako území transformačního. Stavební úřad dospěl k závěru, že se o stabilizované území nejedná. Stavební úřad nepřímou dovedl, že se jedná o transformační území, tedy o území nevyužívané nebo nevhodně využívané, u něhož se předpokládá nový rozvoj s novým funkčním využitím. Proti tomu odvolatelé namítají, že dosavadní způsob využití dotčeného území, na němž do nedávné doby stála vila cestovatele Friče, byl v souladu s předpokládanou mírou využití území, vyjádřenou v územním plánu a v obecně závazné vyhlášce hl. m. Prahy č. 3/1991 Sb. hl. m. Prahy, a že zde žádné nové funkční využití předpokládáno nebylo. Bylo by vhodné obnovit užívání dotčeného území obdobným způsobem a při obdobné míře využití, jaká zde byla před zbouráním vily. Skutečnost, že se pozemky dotčeného území nacházejí na okraji zastavitelného území, a že hraničí s lesními pozemky a prvkem územního systému ekologické stability, nemůže vést k závěru, že by se jednalo o transformační území. Předmětný záměr svou mírou využití území je v nesouladu s okolní zástavbou, o čemž svědčí i výpočty míry využití území, provedené stavebním úřadem,

3) došlo k vadnému doručení napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí, vyvěšené na úřední desce, nebylo kompletní, a stavební úřad nezajistil možnost nahlédnutí do kompletního rozhodnutí po celou dobu vyvěšení (pouze v úředních hodinách). Vyvěšená písemnost tak neobsahuje základní údaje o napadeném rozhodnutí, kromě názvu stavby. Odvolatelé proto očekávají skutečné a řádné doručení,

4) odvolatelé navrhuje, aby nadřízený správní orgán orgánu odvolacího, Ministerstvo pro místní rozvoj, přezkoumalo „úpravu U 0615/2008“. Tímto předpisem argumentoval stavební úřad zrušení Oddílu 8 čl. 5 Regulativů funkčního a prostorového uspořádání území hl. m. Prahy, ve znění změny Z100/00.

Odvolatelé proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí ve všech jeho výrocích a vrácení věci k novému projednání.

Stavební úřad poté, co provedl úkony podle ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu, tedy seznámil účastníky řízení s obsahem odvolání s tím, že se k němu mohou vyjádřit, předložil napadené rozhodnutí spolu se spisem Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebním, k přezkoumání a rozhodnutí.

Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební (dále jen odvolací orgán), nejprve ověřil, zda je odvolání přípustné a včasné, tedy zda bylo podáno proti rozhodnutí, kde zákon podat řádný opravný prostředek připouští, a zda bylo podáno účastníky řízení v zákonné odvolací lhůtě. Zjistil přitom, že podat odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby a změně využití území zákon nevylučuje, a že s odvolateli bylo v řízení jako s účastníky jednáno. Napadené rozhodnutí bylo zveřejněno na úřední desce úřadu městské části od 17.4.2008 do 2.5.2008, nikoliv však v celém rozsahu, proto bylo zveřejněno opakovaně od 21.5.2008 do 5.6.2008. Napadené rozhodnutí (opakovaně zveřejněné) bylo odvolatelům doručeno dne 5.6.2008 (patnáctý den zveřejnění na úřední desce). Podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty. Odvolání účastníků řízení je tedy odvoláním přípustným a včasným.

Odvolací orgán následně přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, a jeho věcnou správnost v rozsahu odvolacích námitek, přičemž dospěl k závěru, že odvolání není důvodné, a že v napadeném rozhodnutí ani jemu předcházejícím řízení nejsou obsaženy nedostatky a pochybení, které by odůvodňovaly jeho zrušení. Rozhodnutí stavebního úřadu tedy svým rozhodnutím vydaným pod čj. S-MHMP 405581/2008/OST/Vo/Cř ze dne 9.9.2008 potvrdil a podané odvolání zamítl. Uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.9.2008.

Posledně jmenované rozhodnutí odvolacího orgánu bylo napadeno žalobou odvolatelů, přičemž Městský soud v Praze svým rozsudkem čj. 5Ca 372/208-84-91 ze dne 10.3.2011 rozhodl tak, že žalobu odvolatelů jako nedůvodnou zamítl.

Na základě kasační stížnosti byl rozsudek městského soudu rozsudkem Nejvyššího správního soudu, vydaným pod čj. 1As 66/2011-122 ze dne 22.6.2011, pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů zrušen a věc byla vrácena městskému soudu k dalšímu řízení. Na základě tohoto rozsudku Nejvyššího správního soudu rozhodl opětovně Městský soud v Praze pod čj. 5A 243/2011-142 ze dne 6.2.2012 o žalobě odvolatelů tak, že rozhodnutí odvolacího orgánu čj. S-MHMP 405581/2008/OST/Vo/Cř ze dne 9.9.2008 zrušil a věc vrátil odvolacímu orgánu k dalšímu řízení, přičemž uvedl, že „Městský soud v Praze, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, uvedeným ve zrušovacím rozsudku, v dalším řízení opětovně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného a posoudil je jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se nedostatečně vypořádal s námitkou uplatněnou v odvolání ohledně rozporu umísťované stavby se stavební uzávěrou. Na žalovaném bude, aby v dalším řízení ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu 1As 66/2011-122 rámcově objasnil obsah pojmu „nizkopodlažní zástavba“ a z hlediska tohoto vymezení následně posoudil, zda umísťovanou stavbu lze do vyloženého rámce zařadit, a své závěry rozvedl ve vydaném rozhodnutí.“.

Ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku, proto se odvolací orgán nejprve zabýval otázkou, zda lze stavbu hodnotit tak, aby vyhovovala požadavku ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhl. č. 3/1991 Sb. hl. m. Prahy. Jak již bylo uvedeno výše je navržená stavba situována na okraji území, vyhlášeného citovanou vyhláškou jako oblast

klidu Košíře – Motol, kde lze provádět výstavbu objektů pouze na místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací, přičemž výstavba objektů pro bydlení, což je i posuzovaný případ, je omezena na dostavbu stávajících obcí a realizuje se formou výstavby rodinných domků a nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvality. Pojmy zde užívané, tedy pojem „rodinný domek“ a „nízkopodlažní zástavba odpovídající architektonické kvality“ nejsou ve vyhlášce definovány. Co je považováno za „rodinný dům“ stanoví vyhl. o OTTP v čl. 3 odst. 1 písm. m), a to co objemu, jako stavbu s jedním podzemním podlažím, se dvěma nadzemními podlažími a podkrovím. Uvedený předpis však neobsahuje definici nízkopodlažní zástavby. Vzhledem k tomu, že tento pojem není definován ani v žádném dalším právním předpise, bylo třeba na podporu názoru, že navrženou stavbu lze v území umístit, použít jakýkoliv podklad, který by použitý pojem ozřejmil. Odvolací orgán, na základě zkušeností s obsahem územně plánovací dokumentace v hl. m. Praze, použil terminologii užitou v územním plánu hl. m. Prahy, schváleném vládou ČSR usnesením č. 23 ze dne 21.1.1986. Přestože se jedná o dokumentaci dnes již neplatnou, lze při výkladu, co lze chápat pod pojmem nízkopodlažní zástavba, vycházet z tohoto materiálu. Uvedený územní plán ve směrnici pro uspořádání území hl. m. Prahy v části bydlení uvádí, že v obytných územích je třeba respektovat určení výškových pásem pro budovy výškové (nad 8 nadzemních podlaží), středně vysoké (5 až 8 nadzemních podlaží), nízké (do 4 nadzemních podlaží) a rodinné domky, ovšem s tím, že lze ojediněle v těchto pásmech umístit i objekty vyšší či nižší. Za nízkopodlažní obytnou zástavbu lze tedy považovat takovou zástavbu, kde výškové pásmo zpravidla nepřevyšuje hodnotu 4 nadzemních podlaží s možností umístění ojediněle vyšších objektů tam, kde je to kompozičně zdůvodněno.

Z dokumentace záměru vyplývá, že stavební úřad posuzoval a umístil stavbu bytového domu na svažitém terénu při severovýchodní hraně komunikace Jinonická. Objekt má půdorysný tvar obdélníka o max. rozměrech 48,60 x 18,80 m, s podélnou osou rovnoběžnou s komunikací. Hmota objektu je navržena tak, že sleduje terénní sklon, tedy postupně stoupá v terasách od ulice Jinonické severovýchodním směrem. Bytový dům je propojen ve třech spodních podlažích, ve vyšších podlažích se rozděluje do dvou totožných terasových hmot. Po přezkoumání výkresové dokumentace dospěl odvolací orgán k závěru, že vzhledem k umístění objektu do svažitého terénu není předmětem umístění stavba se dvěma podzemními a 5 nadzemními podlažími, jak stanovuje podmínka č. 3 odvoláním napadeného rozhodnutí, ale stavba se 4 podzemními a 3 nadzemními podlažími. K tomuto závěru dospěl odvolací orgán na základě definice obsažené v ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. J) vyhl. o OTTP, podle kterého je podzemním podlažím takové podlaží, které má úroveň podlahy nebo její větší části níže než 0,80 m pod nejvyšším bodem přilehlého terénu v pásu širokém 3 m po obvodu stavby. Podlaží s vyšší úrovní podlahy, včetně podlaží ustupujícího, je podlažím nadzemním. Stavba bytového domu, jak již bylo uvedeno, je navržena ve svažitém terénu a jeho severovýchodní stěna bude až do výškové úrovně 245,85 m n. m. (Bpv) pod terénem. Podlaha v dokumentaci označovaného 2. podzemního podlaží bude na kótě 234,00 m n. m. pouze o 60 cm níže než niveleta vozovky komunikace Jinonické. Podlaha v uváděném 2. nadzemním podlaží bude na kótě 243,00 m n. m. a 3. nadzemní podlaží na kótě 246,00 m n. m. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že tzv. 2. nadzemní podlaží a podlaží nižší budou ve smyslu ustanovení vyhl. o OTTP podlažími podzemními, neboť podlaha tohoto podlaží je 2,85 m pod úrovní terénu bezprostředně navazujícího na stavbu ze severovýchodní strany a z větší části níže než 0,80 m pod nejvyšším bodem přilehlého terénu.

Vzhledem k okolní zástavbě, kde se vyskytují stavby nedosahující ani 4 nadzemních podlaží, ale i stavby tuto hodnotu převyšující, lze, především s ohledem na svažitost terénu a tomu odpovídajícímu návrhu architektonického ztvárnění zamýšlené stavby, považovat tuto

stavbu za odpovídající jak „nizkopodlažní“ zástavbě, tak stavbě vyhovující území, do kterého se začleňuje.

Odvolací orgán, jak uvedeno výše, napravit soudem vytýkané nedostatky, proto v dalším lze odkázat na odůvodnění předchozího rozhodnutí odvolacího orgánu, kde odvolací orgán posoudil, zda napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení, odpovídá zákonným ustanovením stavebního zákona a správního řádu a vypořádal se s uplatněnými odvolacími důvody.

K vlastnímu průběhu řízení bylo zjištěno, že žádost o vydání územního rozhodnutí byla stavebnímu úřadu doručena dne 27.7.2007. Opatřením ze dne 2.8.2007 stavební úřad vyzval žadatele k doplnění žádosti o vyjmenované podklady a řízení ve věci přerušil s tím, že pokud nebudou požadované podklady doplněny ve lhůtě do 31.12.2007, bude řízení zastaveno. Žádost byla doplněna dne 19.9.2007 a dne 21.12.2007 a stavební úřad proto opatřením ze dne 7.1.2008 oznámil zahájení řízení a konání veřejného ústního jednání dne 12.2.2008. Dotčené orgány státní správy, účastníci řízení a veřejnost byli upozorněni, že svá stanoviska, námítky a připomínky mohou uplatnit nejpozději při konání ústního jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto. Součástí spisu je přihláška třech občanských sdružení k účasti v řízení, mimo jiných i odvolatele. Ve spise je dále doložen protokol z ústního jednání s písemně uplatněnými námitkami. Na základě výsledku z ústního jednání vyzval stavební úřad k doplnění světelně technické studie, dokumentující vliv stavby na světelné poměry sousedního objektu, a to ve lhůtě do 31.3.2008 a současně územní řízení přerušil. Po jejím doplnění dne 3.3.2008 pokračoval stavební úřad v řízení opatřením ze dne 5.3.2008, kdy seznámil s doplněným podkladem, sdělil, kde a kdy se lze s tímto materiálem seznámit a do kdy lze uplatnit námítky a připomínky. Následně dne 15.4.2008 vydal stavební úřad napadené rozhodnutí, kterým schválil navržený záměr a stanovil podmínky pro umístění stavby a využití území a rozhodl o námitkách účastníků řízení. Z hlediska procesního nebyly zjištěny v postupu stavebního úřadu vady, které by odůvodňovaly napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání.

K jednotlivým odvolacím důvodům byly zaujaty následující závěry.

Ad 1) k námitce rozporu záměru s vyhl. č. 3/1991 Sb. hl. m. Prahy se odvolací orgán podrobně vyjádřil výše.

Ad 2) k námitce rozporu záměru s územně plánovací dokumentací odvolací orgán předně uvádí, že záměr výstavby bytového domu je situován v území zastavitelném v ploše s funkčním využitím OB - čistě obytné, bez stanoveného kódu míry využití území. Záměr je v souladu s územním plánem jak v době vydání napadeného rozhodnutí, tak v současné době, což potvrdil na základě dotazu i pořizovatel územně plánovací dokumentace. Z hlediska urbanistického a architektonického lze záměr hodnotit rovněž jako vyhovující danému prostoru, neboť reaguje na konfiguraci terénu a přes svůj zcela moderní charakter vhodně doplňuje stávající starší zástavbu. Názor obsažený v odvolání o tom, že stavební úřad nepřímě dovodil, že se jedná o transformační území, kde se předpokládá nový rozvoj s novým funkčním využitím je ryze spekulativního charakteru za účelem zpochybnit soulad záměru s územním plánem. Taková skutečnost však z posouzení stavebního úřadu, jak je obsaženo v napadeném rozhodnutí, neplyne.

Ad 3) k této odvolací námitce již v předchozím, soudem zrušeném rozhodnutí, odvolací orgán uved, že skutečně došlo ze strany stavebního úřadu k pochybení při doručování rozhodnutí veřejnou vyhláškou. Z tohoto důvodu došlo k nápravě, kdy bylo rozhodnutí v plném rozsahu opakovaně zveřejněno na úřední desce ve dnech 21.5. – 5.6.2008.

Ad 4) K této odvolací námitce odvolací orgán rovněž odkazuje na předchozí rozhodnutí o odvolání, kde uvedl, „OST MHMP nesouhlasí s názorem odvolatele, že platný stavební zákon (č. 183/2008 Sb.) nemá ustanovení, které by umožňovalo úpravu směrné části územního plánu tak, jak to umožňovalo ustanovení § 31 odst. 3 zrušeného stavebního zák. č. 50/1976 Sb., a není tedy již v pravomoci správního orgánu provést úpravu směrné části územního plánu. OST MHMP souhlasí s žadatelem, který ve svém vyjádření uvedl, že ustanovení § 31 odst. 3 zák. č. 50/1976 Sb. je nahrazeno § 188 odst. 4 zák.č. 183/2006 Sb. Podle tohoto ustanovení „...při projednání a vydání návrhu změny územního plánu obce, regulačního plánu nebo územně plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny schválené přede dnem účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle tohoto zákona. O úpravě směrné části této dokumentace rozhoduje pro své území obecní úřad, v ostatních případech úřad územního plánování. Při úpravě se postupuje podle dosavadních právních předpisů.“ Projednání a schválení U 0615/2008 bylo provedeno za účinnosti zákona č. 183/2006 Sb., postupuje se tedy podle uvedeného ustanovení. Změna směrné části územního plánu je proto možná. V odůvodnění rozhodnutí stavební úřad správně uvádí, že ustanovení oddílu 8 odst. 5 vyhl. č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy, ve znění pozdějších předpisů, bylo zrušeno úpravou územního plánu číslo U 0615/2008. V tomto případě by se však závazně neuplatnilo s ohledem na absenci stávající zástavby ve funkční ploše, ani před touto úpravou. OST MHMP nepovažuje tedy za nutné, aby v souvislosti s napadeným rozhodnutím o umístění předmětné stavby přezkoumávalo Ministerstvo pro místní rozvoj výše uvedený právní předpis (U 0165/2008).“.

Odvolací orgán v novém projednání věci v odvolacím řízení odstranil nedostatky, které mu byly Městským soudem v Praze vytknuty, a které byly důvodem pro zrušení předchozího rozhodnutí o odvolání ve výroku uvedených odvolatelů. V ostatních věcech, které nebyly důvodem opětovného posouzení, odkázal na své předchozí posouzení, které v tomto novém posouzení odvolacích námitek znovu uvedl. Vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že předmětem umístění je, s ohledem na definici vyhl. o OTHP, co je považováno za nadzemní a podzemní podlaží, umístění stavby se 4 podzemními a 3 nadzemními podlažími, nikoliv se 2 podzemními a 5 nadzemními podlažími, změnil napadené rozhodnutí tak, jak uvedl ve výroku tohoto rozhodnutí.

Účastníkům řízení s plnou mocí se rozhodnutí doručuje prostřednictvím zástupce.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Ivana Jakoubková
ředitelka odboru stavebního

Rozdělovník:

A. Účastníci řízení (doporučeně do vlastních rukou):

a) odvolatelé a účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu

1. IMPACT engineering s.r.o., Jankovcova 1569/2c, 170 00 Praha 7
2. Mgr. Tomáš Erbák, Kloboukova 2192/2, 148 00 Praha 4

b) účastníci řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu

3. MHMP OST- **úřední deska**

vyvěšením na úřední desce po dobu 15 dnů

4. ÚMČ Praha 5 – **úřední deska** IDDS: yctbyzq

pro informování účastníků řízení vyvěšením na úřední desce po dobu 15 dnů a podání zprávy o zveřejnění

B. Ostatní (doporučeně):

1. ÚMČ Praha 5, odbor stavební úřad, nám. 14. října 4, 150 22 Praha 5 + **spis**
2. ÚRM - evidence rozhodnutí, IDDS: c2zmahu

C. MHMP - OST:

4. – 8. OST/01/Če